

VÄRDEBESKRIVNING

Område av riksintresse för naturvård i Dalarnas län

Datum: 2004-01-27

Områdesnummer: NRO 20 004

Områdesnamn: Karmoråsen

Kommun: Älvdalen (2039)

Kartblad: 16C SO

Area: 560 ha varav 556 ha land och 4 ha vatten.

Naturgeografisk region: 33 g Förfjällsregion med huvudsakligen nordligt boreal vegetation.

Landskapsformer: Förfjällsterräng.

Riksvärde:

Naturskog	Flora
-----------	-------

Värdeomdöme: Området har högsta bevarandevärde, genom dess urskogstillstånd och storlek. Karmoråsen har mycket låg grad av kulturpåverkan och genomgående gamla bestånd med gott om torrträd och lågor. Urskogskaraktären medför stora botaniska och zoologiska värden. T ex har flera värdefulla urskogslevande kryptogamer påträffats.

Huvudkriterier: A, B, E

Stödkriterier: Storlek, naturlighet, kontinuitet, betydelse för flora och fauna.

Förutsättningar för bevarande: Hela området lämnas till fri utveckling.

Värdet kan påverkas negativt av skogsbruk, skogsgödsling och skogsmarkskalkning, avsaknad av brand, vägbyggnation.

Säkerställande: Med stöd av 7 §, NVL (numera MB 7 kap 4 §) har områdets östra del avsatts som naturreservatet Karmoråsen. Hela området är avsatt med stöd av MB 7 kap 28 § som Natura 2000-området Karmoråsen med sitecode SE0620006. Området omfattas även av MB 4 kap 2 och 6 §§.

Områdets huvuddrag: Naturreservatet Karmoråsen ligger strax norr om vägen mellan Idre och Flötningen, omkring en mil väster om Idre. Området omfattar även ett intilliggande parti väster om reservatet. Terrängen utgörs av mycket blockrik mark på mager sandstensberggrund. I väster dominerar området av hållmarksartade partier. Ett par små tjärnar är belägna inom reservatet.

Skogen består huvudsakligen av hedartad gles tallskog av urskogskaraktär. Granskog dominerar utefter Karmorbäcken samt i övriga fuktigare partier. Träden är genomgående mycket gamla, tallar upp mot 500 års ålder förekommer, liksom granar över 400 år. Torrakor och lågor finns rikligt i området. Skogen är starkt påverkad av brand och bär spår efter ett flertal skogsbränder, den äldsta daterad till mitten av 1600-talet. Fältskiktet utgörs framförallt av skarptorr ristyp. Området är till största delen helt opåverkat av skogsbruk, endast enstaka äldre plockhuggningar har förekommit.

Väster om reservatet finns ett område med gammal tallskog med grova furor. Karaktäristiskt för denna del är hällarna av sandsten.

Genom det urskogsartade tillståndet torde skogen rymma en intressant fauna och flora, t ex har nordlig anisticka påträffats. Vegetationen tillhör hedserien utom runt bäckar där örtinslaget ökar och bl a tibast påträffas.

Anmärkningar: Området ingår som objekt nr 39-31, klass I, i länsstyrelsens översiktliga naturinventering för Älvdalens kommun, samt nr 39-31 i länets naturvårdsprogram. Dessutom ingår det i urskogsinventeringen som objekt nr 39-14. Området har högsta skyddsklass i SNV PM 1509.

Referenser:

- Bråkenhielm, S, (red.), 1982: *Urskogar, del 3*. SNV PM 1509.
Lundquist, R, 1997: *Dalarnas urskogar*. Länsstyrelsen i Dalarnas län, 1997:4.
Rynéus, T, (o medarb.), 1988: *Naturvårdsprogram för Kopparbergs län*.
Länsstyrelsen i Kopparbergs län 1988:1.
Svenson, S-Å, 1985: *Översiktlig naturinventering för Älvdalens kommun*.
Länsstyrelsen i Kopparbergs län, N 1985:1.